

รายงานการวิจัยในชั้นเรียน

เรื่อง

การจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัย โดยใช้นิทาน ของเด็กปฐมวัย ห้องสี่ชมพู ศูนย์พัฒนาเด็ก
เล็กเทศบาลตำบลด่านช้าง

นางสาวพรทิพย์ ทวีสุข

รหัสนักศึกษา 571081321080 ห้อง 8302

วิจัยในชั้นเรียนนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต

สาขาการศึกษาปฐมวัย คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยสวนดุสิต

พ.ศ. 2561

เรื่อง การพัฒนาทักษะพื้นฐานคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัย ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาล
ตำบลด่านช้าง โดยใช้กิจกรรมเล่านิทานคณิตศาสตร์ จังหวัดสุพรรณบุรี
ผู้เขียน นางสาวพรทิพย์ ทวีสุข ปริญญา ศึกษาศาสตรบัณฑิต (การศึกษาปฐมวัย)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาทักษะพื้นฐานคณิตศาสตร์ด้านการรู้ค่าจำนวน 1-10 สำหรับเด็กปฐมวัยศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี รูปแบบการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบการทดลองกลุ่มเดียว กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นปฐมวัยห้องสีแดง ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลด่านช้าง ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ที่ได้รับการพัฒนาจำนวน 4 คน เป็นนักเรียนชาย 3 คน นักเรียนหญิง 1 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบประเมินทักษะทางคณิตศาสตร์ (การถาม-ตอบ) โดยการประเมินก่อนและหลังการทดลองจำนวน 6 ครั้ง

การจัดกิจกรรมโดยใช้สื่อชุดนิทานในการทดลองสำหรับเด็กปฐมวัยจำนวน 3 เรื่อง คือ มด 10 ตัว, หมู่บ้านของพี่หนอนเสือ และน้องกลั่นบเลข การวิเคราะห์โดยการเก็บรวบรวมคะแนนจากการถาม-ตอบ และนำผลมาบันทึกลงในแบบประเมินทักษะทางคณิตศาสตร์ และนำผลคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยพื้นฐาน และค่าเฉลี่ยร้อยละและจัดทำกราฟแสดงข้อมูลด้วยโปรแกรม Excel

ผลการวิจัยพบว่า การพัฒนาทักษะพื้นฐานคณิตศาสตร์ โดยการใช้นิทาน เด็กปฐมวัยห้องสีแดง มีทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ 1.เขียนตัวเลข 1-10 ได้ 2.นับตัวเลข 1-10 ปากเปล่าได้ 3.บอกค่าตัวเลข 1-10 ได้ 4.นับภาพแทนตัวเลขได้ 5.หยิบสิ่งของตามจำนวน 1-10 ได้ มีคะแนนจากผลการประเมินทักษะทางคณิตศาสตร์รายสัปดาห์ตลอด 3 สัปดาห์ มีค่าร้อยละแสดงความก้าวหน้าจาก 55.00 63.33 และ 81.66 ตามลำดับ

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยในชั้นเรียนเล่มนี้ สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดีเพราะได้รับความกรุณาและความช่วยเหลือเป็นอย่างดี จาก ท่านอาจารย์ดร.อารีย์ พรหมเล็ก ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำ และปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วย ความเอาใจใส่ตลอดมาตั้งแต่ต้นจนเสร็จสิ้นสมบูรณ์ ทั้งนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอย่างสูง และขอกราบขอบพระคุณ คณาจารย์ประจำหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิตทุกท่านที่ให้ความกรุณาประสิทธิภาพประสิทธิประสาทวิชา ความรู้อันมีค่ายิ่ง และกรุณาให้คำปรึกษาแนะนำในการจัดทำกรวิจัยฉบับนี้จนสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญ อาจารย์ดร.สุนทร เทียนงาม ที่กรุณาตรวจสอบตรวจสอบความเหมาะสม และความเป็นไปได้แล้วหาค่าความ สอดคล้อง และเสนอแนะข้อมูลอันเป็นประโยชน์ในครั้งนี้
ท้ายสุดนี้ขอกราบขอบพระคุณ หัวหน้าศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลด่านช้างและคณะครูผู้ดูแลเด็กทุกท่าน ที่ให้ความช่วยเหลือ เป็นที่ปรึกษาและอำนวยความสะดวกในการเก็บข้อมูลและทำวิจัยครั้งนี้ คุณค่าและประโยชน์ที่พึงมีจากการศึกษาวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบแด่บุพการี คณาจารย์ผู้ประสิทธิ์ประสาทวิทยาการและทุกคนที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการศึกษาวิจัยครั้งนี้

นางสาวพรทิพย์ ทวีสุข

พ.ศ. 2561

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในยุคที่เต็มไปด้วยเทคโนโลยีและความทันสมัยในปัจจุบัน ทำให้การดำเนินชีวิตของมนุษย์ทุกเพศทุกวัน ต้องปรับเปลี่ยนผันแปรไปอย่างรวดเร็วเพื่อให้มีความเหมาะสมกับความทันสมัยดังกล่าว ในทางการศึกษานั้นต้องมีการพัฒนาไปอย่างรวดเร็วเพื่อพัฒนาการศึกษาให้สอดคล้องกับแนวทางการจัดการศึกษาตาม พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 ได้กล่าวเกี่ยวกับการจัดการศึกษาว่า ในการจัดการศึกษาให้แก่เด็กนั้นต้องเน้นความสำคัญทั้งความรู้และคุณธรรม การจัดกระบวนการเรียนรู้ต้องบูรณาการด้านต่างๆ เช่น ความรู้เกี่ยวกับตนเอง ทักษะทางคณิตศาสตร์ ทักษะทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาไทย ทักษะในการประกอบอาชีพ และการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข เป็นต้น โดยต้องผสมผสานสาระความรู้เหล่านั้นให้ได้สัดส่วนสมดุลกัน รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม ค่านิยมที่ดีงาม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ไว้ในทุกวิชาและให้สถานศึกษาจัดการประเมินเด็กปฐมวัย โดยพิจารณาพัฒนาการของเด็กปฐมวัย ความประพฤติ การสังเกตพฤติกรรมการเรียน การร่วมกิจกรรม และการสอบ ควบคู่ไปในกระบวนการเรียนการสอนตามความเหมาะสมในแต่ละระดับ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2548:1) การจัดการศึกษาในระดับปฐมวัยเป็นการจัดการศึกษาเพื่อเป็นพื้นฐานที่ดีให้แก่เด็ก เพื่อให้เด็กได้รับการเสริมสร้างพัฒนาการในทุกๆ ด้านรวมทั้งบุคลิกภาพ เพื่อเตรียมความพร้อมก่อนเข้าเรียนระดับประถมศึกษา รวมทั้งเป็นการเตรียมตัวที่จะเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพในอนาคต

การพัฒนาเด็กต้องครอบคลุมทั้งร่างกาย จิตใจ สังคมและสติปัญญา คณิตศาสตร์นับเป็นความสามารถทางสติปัญญาและเป็นทักษะด้านหนึ่งที่ควรส่งเสริมและพัฒนาทักษะให้กับเด็ก เนื่องจากคณิตศาสตร์เป็นวิชาที่มีความเกี่ยวข้องกับการดำรงชีวิตประจำวันของเรามากมาย เริ่มตั้งแต่เลขที่บ้าน ทะเบียนรถ ปฏิทิน นาฬิกา การติดต่อสื่อสาร สิ่งเหล่านี้ล้วนเกี่ยวข้องกับการคณิตศาสตร์ด้วยทั้งสิ้น (นิตยา ประพฤติกิจ. 2537:241) ซึ่งในชีวิตประจำวันของเด็กวัยก่อนประถมศึกษาจะต้องเกี่ยวข้องกับคณิตศาสตร์อยู่ตลอดเวลา นับตั้งแต่ตื่นนอนในตอนเช้า เด็กรู้จักคำว่า “เช้า” ซึ่งเป็นคำบอกช่วงเวลา เมื่อแปรงฟันเด็กจะต้องใช้การสังเกตเพื่อจำแนกให้ได้ว่าแปรงสีฟันอันไหนเป็นของตน ความคิดเกี่ยวกับการเปรียบเทียบจำนวนสิ่งของที่ต้องใช้อยู่เป็นประจำว่าจำนวนสิ่งใดมีมาก กลุ่มใดมีน้อย เป็นต้น การให้เด็กได้รับประสบการณ์ทางคณิตศาสตร์ จะช่วยให้เด็กได้รู้จักใช้เหตุผลเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจ การฝึกให้เด็กคิดใช้เหตุผลในการแก้ปัญหาสิ่งต่างๆ การเล่นสนุกกับตัวเลขและจำนวนรูปต่างๆ จะเป็นพื้นฐานการเรียนรู้คณิตศาสตร์ซึ่งจะขึ้นอยู่กับการจัดกิจกรรมให้แก่เด็ก

สำหรับปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทักษะพื้นฐานคณิตศาสตร์ที่เกิดขึ้นกับนักเรียนนั้น พบว่านักเรียนส่วนใหญ่ไม่ชอบคณิตศาสตร์เพราะเนื้อหาที่แต่ว่าตัวเลขและสัญลักษณ์ ขาดความรู้พื้นฐานที่ดีจากการเรียนในระดับชั้นต้น จะเรียนคณิตศาสตร์ได้ผลดีนั้นต้องมีความพร้อม คือ มีความรู้และประสบการณ์ที่เหมาะสมกับเนื้อหาที่เรียน ซึ่งคณิตศาสตร์เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับนามธรรมจึงเป็นการยากที่จะถ่ายทอดความคิดให้นักเรียนเข้าใจได้ แต่มีเครื่องช่วยทำให้เกิดแนวคิดได้โดยใช้สื่อการเรียนคณิตศาสตร์จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ มีประสบการณ์ มีความคิด

เป็นเหตุผล การศึกษาจะมีประสิทธิภาพเพียงใด จะบรรลุหลักการและจุดมุ่งหมายของหลักสูตรหรือไม่นั้นขึ้นอยู่กับกลวิธีการสอนของครูเป็นสำคัญ วิชาคณิตศาสตร์เป็นวิชาที่เป็นนามธรรม การเรียนการสอนจึงควรที่จะทำให้วิชาคณิตศาสตร์เป็นรูปธรรมมากยิ่งขึ้น

หนังสือนิทานที่มีภาพประกอบสวยงามเป็นสื่อสำคัญในการกระตุ้นให้เด็กสนใจ ซึ่งเด็กสามารถเรียนรู้ได้อย่างกว้างขวาง การใช้ภาพประกอบในการเรียนการสอนถือว่าเป็นนวัตกรรมทางการศึกษาหนึ่งในการศึกษาของไทยเรามีบทบาทการสอนได้แทบทุกวิชาโดยเฉพาะในเด็กปฐมวัย ทั้งนี้เพราะธรรมชาติของเด็กไม่ว่าจะเป็นเพศหญิงหรือเพศชายจะมีความสนใจในการเรียนรู้จากภาพที่เห็นในรูปลักษณะต่างๆ ดังนั้น การจัดกิจกรรมการเล่านิทานสามารถนำมาสอดแทรกในการสอนทักษะพื้นฐานคณิตศาสตร์ได้อย่างเหมาะสมเป็นอย่างยิ่ง เพราะเด็กทุกคนชอบฟังนิทานโดยเฉพาะเด็กอายุระหว่าง 4-6 ปี จะสนใจกับสิ่งภายนอกมากขึ้น มีอารมณ์ขัน รักสนุก ชอบฟังนิทานต่างๆ เรื่องราวเกี่ยวกับสัตว์พูดได้ ชอบพูดคำซ้ำๆ ประโยคง่ายๆ นิทานจึงเป็นสื่อช่วยสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ของเด็กได้อย่างสนุกสนาน ช่วยให้เด็กเป็นผู้รู้จักฟัง มีสมาธิ ช่วยเพิ่มพูนความรู้ทางภาษา นิทานที่จะนำมาถ่ายทอดให้เด็กมีมากมายขึ้นอยู่กับครูผู้สอนต้องการจะสอดแทรกเนื้อหาประเภทใดให้กับเด็ก เช่น นิทานที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับจำนวนกับตัวเลข เป็นต้น ทั้งนี้เพราะคณิตศาสตร์มีความเป็นนามธรรมมากกว่ารูปธรรม หากจะอธิบายให้เด็กเห็นภาพและเกิดความเข้าใจตามที่ครูต้องการสื่อได้ จึงจำเป็นต้องมีการนำสื่อมาใช้โดยเฉพาะนิทาน ซึ่งเนื้อหาในนิทานให้ความสนุกสนาน มีความหลากหลายของตัวละคร รูปภาพและสีสัน เมื่อนิทานเป็นสิ่งที่เด็กชอบเด็กจึงเกิดการเรียนรู้ได้ดี สามารถจดจำ กล่าวแสดงออก และมีแรงจูงใจที่จะเปิดรับพฤติกรรมที่พึงประสงค์ ครูจึงสามารถสอดแทรกสิ่งที่ต้องการสอนเด็กหรือเนื้อหาความรู้ต่างๆ ให้กับเด็กตามจุดประสงค์ที่ครูต้องการได้

จากปัญหาและความสำคัญของทักษะคณิตศาสตร์และกิจกรรมการเล่านิทานดังที่ได้กล่าวมาแล้วจึงทำให้ครูผู้สอนมีความสนใจที่นำเอากิจกรรมการเล่านิทานมาใช้ประกอบในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทักษะพื้นฐานคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัย ห้องสีม่วง ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลด่านช้าง ซึ่งทักษะพื้นฐานคณิตศาสตร์ที่ครูผู้สอนนำมาใช้ในการจัดกิจกรรมครั้งนี้ คือ ทักษะรู้ค่าจำนวนตัวเลข เนื่องจากทักษะดังกล่าวเป็นพื้นฐานคณิตศาสตร์ที่เหมาะสมกับวัยและพัฒนาการของเด็กปฐมวัย อายุ 4-6 ปี ทั้งนี้เพื่อให้เด็กได้เกิดทักษะคณิตศาสตร์ที่ถูกต้องเหมาะสม สามารถนำไปเป็นพื้นฐานการศึกษาต่อไปในอนาคตได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อพัฒนาทักษะพื้นฐานคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัย ห้องสีม่วง ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลด่านช้าง โดยใช้กิจกรรมเล่านิทานคณิตศาสตร์

คำถามการวิจัย

หลังการใช้กิจกรรมเล่านิทานคณิตศาสตร์เพื่อพัฒนาทักษะพื้นฐานคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัย ห้องสีม่วง ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลด่านช้าง มีทักษะพื้นฐานคณิตศาสตร์สูงขึ้นหรือไม่?

สมมติฐานการวิจัย

เด็กปฐมวัยมีทักษะพื้นฐานคณิตศาสตร์ ด้านทักษะรู้ค่าจำนวนตัวเลข ก่อนและหลังจัดกิจกรรมเล่นนิทานคณิตศาสตร์ที่แตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

-ประชากรกลุ่มเป้าหมาย

1.ประชากรที่ใช้การวิจัยครั้งนี้ เป็นเด็กนักเรียนชาย-หญิง อายุ 2-4 ปี ทั้งหมด 4 ห้องเรียน จำนวน 84 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลด่านช้าง

2.กลุ่มเป้าหมายหรือกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นเด็กนักเรียนชาย-หญิง อายุ 3-4 ปี ห้องสีแดง ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลด่านช้าง จำนวน 4 คน เป็นนักเรียนชาย 3 คน นักเรียนหญิง 1 คน

-เนื้อหา

การใช้กิจกรรมเล่นนิทานคณิตศาสตร์เพื่อพัฒนาทักษะพื้นฐานคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัย ห้องสีม่วง ได้คัดเลือกนิทานที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องสอดคล้องกับทักษะการนับและรู้ค่าจำนวนตัวเลข จำนวน 3 เรื่อง เรื่องละ 1 แผน รวมทั้งหมด 3 แผน แผนละ 1 สัปดาห์

-ระยะเวลาในการทดลอง

การศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ทำการทดลองเป็นระยะเวลา 3 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 ครั้ง ครั้งละ 15-20 นาที กลุ่มเป้าหมายได้รับการทดลองทั้งสิ้น 15 ครั้ง ตามแผนการจัดกิจกรรมการเล่นนิทาน

-ตัวแปร

ตัวแปรต้น กิจกรรมเล่นนิทานคณิตศาสตร์

ตัวแปรตาม ทักษะพื้นฐานคณิตศาสตร์ (ด้านทักษะการนับและรู้ค่าจำนวนตัวเลข)

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1.ได้พัฒนาทักษะพื้นฐานคณิตศาสตร์ ด้านการรู้ค่าจำนวน 1-10 ผ่านกิจกรรมเล่นนิทานคณิตศาสตร์
- 2.เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนในระดับปฐมวัยในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนทักษะพื้นฐานคณิตศาสตร์ โดยใช้กิจกรรมเล่นนิทาน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1.เด็กปฐมวัย หมายถึง เด็กนักเรียนชาย-หญิง อายุระหว่าง 2-4 ปี จำนวน 84 คนที่กำลังศึกษาอยู่ที่ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลด่านช้าง

2.ทักษะพื้นฐานคณิตศาสตร์ หมายถึง ความสามารถของเด็กปฐมวัยในการสังเกต จำนวนตัวเลข และการรู้ค่าจำนวน

3.การรู้ค่าจำนวน คือ ความสามารถในการบ่งบอกการนับและแสดงค่าจำนวนของสิ่งของซึ่งทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ แยกเป็นรายด้าน ดังนี้

-ทักษะด้านการสังเกตตัวเลข

-ทักษะด้านการรู้ค่าจำนวน

-ทักษะด้านการนับ

3.การเล่นิทานคณิตศาสตร์ หมายถึง การสื่อสารเล่าเรื่อง โดยใช้ิทานเป็นสื่อในการเรียนการสอนสำหรับเด็กปฐมวัยและมีเนื้อหาที่เกี่ยวก้องกับทักษะพื้นฐานคณิตศาสตร์

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและได้นำเสนอตามหัวข้อต่างๆ ดังต่อไปนี้

1.พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545

- สาระสำคัญ
- หมวด 4 แนวทางการจัดการศึกษา
- กระบวนการจัดการเรียนรู้ หมวด 4 แนวทางการจัดการศึกษา

2.การเล่านิทานคณิตศาสตร์

- ความหมายของนิทาน
- ความสำคัญและประโยชน์ของการเล่านิทานที่มีต่อเด็กปฐมวัย
- ประเภทของนิทาน
- การเล่านิทาน
- หลักการเลือกนิทานให้เหมาะสมกับเด็กปฐมวัย
- นิทานคณิตศาสตร์

3.ทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์

- ความหมายของทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์
- ความสำคัญของทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์
- ทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์สำหรับเด็กปฐมวัย
- จุดมุ่งหมายในการฝึกทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์
- หลักการสอนคณิตศาสตร์สำหรับเด็กปฐมวัย

4.งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

- งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์

บทที่ 3 **วิธีดำเนินการวิจัย**

3.1 ประชากรกลุ่มตัวอย่าง

ในการศึกษาครั้งนี้ได้กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่างดังนี้

1. ประชากรที่ใช้ในการทำวิจัยครั้งนี้เป็นเด็กนักเรียนชาย-หญิง อายุ 2-4 ปี จำนวน 4 ห้องเรียน นักเรียนทั้งหมดจำนวน 84 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลด่านช้าง
2. กลุ่มเป้าหมายหรือกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทำวิจัยครั้งนี้ เป็นเด็กนักเรียนชาย-หญิง อายุ 3-4 ปี ห้องสีม่วง ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลด่านช้าง จำนวน 4 คน โดยมีขั้นตอนในการคัดเลือก ดังนี้
 - กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการทำวิจัยในครั้งนี้ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบเจาะจง นักเรียนชาย-หญิง จำนวน 4 คน จากห้องเรียนสีม่วง ที่มีปัญหาทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษามี 3 ประเภท ดังนี้

1. แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ จำนวน 3 แผน แผนละ 1 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 วัน วันละ 40 นาที ได้แก่
 - 1.1 แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่ 1 หน่วย ตัวเรา
 - 1.2 แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่ 2 หน่วย บ้านเราน่าอยู่
 - 1.3 แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่ 3 หน่วย หนูทำได้
2. นิทานคณิตศาสตร์ ชุด รู้ค่าจำนวนตัวเลข
 - 2.1 นิทานคณิตศาสตร์ เรื่อง มด 10 ตัว
 - 2.2 นิทานคณิตศาสตร์ เรื่อง หมู่บ้านของพี่หนอนเสือ
 - 2.3 นิทานคณิตศาสตร์ เรื่อง หลานป้านับเลข
3. แบบประเมินทักษะทางคณิตศาสตร์ด้านการรู้ค่าจำนวน ของเด็กปฐมวัย เป็นแบบประเมินทักษะทางคณิตศาสตร์ก่อนและหลังเรียน ที่มีเกณฑ์การให้คะแนน 3 ระดับ 3 คะแนน โดยครูเลือกระดับทักษะที่ตรงกับเด็กมากที่สุด

3.3 การพัฒนาและหาประสิทธิภาพ

มีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

1. ศึกษาและวิเคราะห์ทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัย พบว่า เด็กในชั้นเรียนยังขาดความรู้ความเข้าใจในด้านการรู้ค่าจำนวนตัวเลข
2. ศึกษาและค้นคว้าเอกสารและงานวิจัย ที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหาเด็กที่ขาดทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการจัดทำวิจัย
3. ศึกษา วางแผน ออกแบบกิจกรรม และเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. นำเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบประเมินทักษะด้านการรู้ค่าจำนวน มาวิเคราะห์เพื่อหาค่า IOC ตรวจสอบความสอดคล้องของจุดประสงค์

แล้วหาความสอดคล้องมีเกณฑ์การประเมิน ดังนี้

เห็นว่าสอดคล้อง ให้คะแนน +1

ไม่แน่ใจ ให้คะแนน 0

เห็นว่าไม่สอดคล้อง ให้คะแนน -1

สูตรการหาค่า IOC

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

$$N$$

$$IOC = \frac{1}{1} = 1$$

$$1$$

เมื่อ IOC คือ ดัชนีความสอดคล้องของแบบประเมินทักษะ

$\sum R$ คือ ผลรวมคะแนนของผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่าน

N คือ จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

ทั้งนี้ เกณฑ์ค่า IOC อยู่ในระดับค่า คือ 1 ถือว่ามีความสอดคล้อง และสามารถเลือกไว้ใช้ได้

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.4.1.กลุ่มเป้าหมายหรือกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทำวิจัยครั้งนี้ เป็นเด็กนักเรียนชาย-หญิง อายุ 3-4 ปี ห้องสีม่วง ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลด่านช้าง จำนวน 3 คน โดยมีขั้นตอนในการคัดเลือก ดังนี้

-กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการทำวิจัยในครั้งนี้ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบเจาะจงนักเรียนชาย-หญิง ห้องสีม่วง จำนวน 3 คน จากจำนวน 21 คน

3.4.2.การวิจัยครั้งนี้เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบประเมินทักษะทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัย ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มประชากรซึ่งเปิดเด็กปฐมวัย ห้องสีม่วง ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลด่านช้างจำนวน 3 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561

3.4.3.การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองโดยใช้การทดลองกลุ่มเดียว วัดผลก่อนและหลัง One- group Pretest-Posttest Design

กลุ่ม	เวลา----->		
EXP	O1	T	O2

สัญลักษณ์ที่ใช้

EXP แทน กลุ่มทดลอง

O1 แทน คะแนนจากถาม-ตอบก่อนการทดลอง

O2 แทน คะแนนจากถาม-ตอบหลังการทดลอง

T แทน การจัดกิจกรรมเล่นิทานคณิตศาสตร์

3.4.4. ผู้วิจัยดำเนินการประเมินทักษะคณิตศาสตร์ด้านรู้ค่าจำนวนตัวเลขโดยการถาม-ตอบของกลุ่มตัวอย่าง ก่อนการทดลองโดยใช้แบบทดสอบทักษะด้านการนับและรู้ค่าจำนวนตัวเลข

-ผู้วิจัยดำเนินการจัดกิจกรรมเล่นิทานคณิตศาสตร์ตามแผนเป็นเวลา 3 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 วัน วันละ 40 นาที

ตาราง 1 กำหนดกิจกรรมเล่นิทานคณิตศาสตร์ตามแผนจัดประสบการณ์

สัปดาห์ที่	วันที่จัดกิจกรรม	เรื่อง	ทักษะคณิตศาสตร์	เวลา	เครื่องมือ
1	จันทร์ อังคาร พุธ พฤหัสบดี ศุกร์	แบบประเมินทักษะก่อนเรียน -มด 10 ตัว -มด 10 ตัว -มด 10 ตัว -มด 10 ตัว -มด 10 ตัว แบบประเมินทักษะหลังเรียน	การรู้ค่าจำนวนตัวเลข 1-10	40 นาที	แบบประเมินทักษะ ด้านการรู้ค่าจำนวน ก่อนและหลังเรียน
2	จันทร์ อังคาร พุธ พฤหัสบดี ศุกร์	แบบประเมินทักษะก่อนเรียน - หมู่บ้านของพี่หนอนเสือ -หมู่บ้านของพี่หนอนเสือ -หมู่บ้านของพี่หนอนเสือ -หมู่บ้านของพี่หนอนเสือ -หมู่บ้านของพี่หนอนเสือ แบบประเมินทักษะหลังเรียน	การรู้ค่าจำนวนตัวเลข 1-10	40 นาที	แบบประเมินทักษะ ด้านการรู้ค่าจำนวน ก่อนและหลังเรียน
3	จันทร์ อังคาร พุธ พฤหัสบดี ศุกร์	แบบประเมินทักษะก่อนเรียน -หลานป้านับเลข -หลานป้านับเลข -หลานป้านับเลข -หลานป้านับเลข -หลานป้านับเลข แบบประเมินทักษะหลังเรียน	การรู้ค่าจำนวนตัวเลข 1-10	40 นาที	แบบประเมินทักษะ ด้านการรู้ค่าจำนวน ก่อนและหลังเรียน

3.4.5 ผู้วิจัยจะดำเนินการประเมินทักษะคณิตศาสตร์หลังจากจัดกิจกรรมเล่นิทานคณิตศาสตร์ในแต่ละ สัปดาห์ โดยใช้แบบประเมินทักษะคณิตศาสตร์ด้านการรู้ค่าจำนวนตัวเลข

3.5.การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ เพื่อการประเมินผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบทดลองแบบกลุ่มเดียว เพื่อพัฒนาทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ด้านการรู้ค่าจำนวนตัวเลข ห้องสีแดง ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลด่านช้างรวบรวมข้อมูลที่ได้จากการประเมินผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบทดลองแบบกลุ่มเดียว เพื่อพัฒนาทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ด้านการรู้ค่าจำนวนตัวเลข ห้องสีแดง ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลด่านช้าง โดยการประเมินจากการเล่านิทาน ดังนี้

1.ค่าเฉลี่ยของคะแนนการพัฒนาทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ด้านการรู้ค่าจำนวน ก่อนและหลังการใช้กิจกรรมการเล่านิทาน โดยใช้แบบการประเมินทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์(การถาม-ตอบ) มาวิเคราะห์ข้อมูลซึ่งมีเกณฑ์การให้คะแนน 3 ระดับ 3 คะแนน แต่ละช่วงคะแนน ดังนี้

3	คะแนน	หมายถึง	ตอบได้โดยที่ครูไม่ต้องแนะนำ
2	คะแนน	หมายถึง	ตอบได้โดยที่ครูคอยแนะนำในบางครั้ง
1	คะแนน	หมายถึง	ตอบโดยที่ครูต้องคอยแนะนำทุกครั้ง

สำหรับให้ความหมายของค่าที่วัดได้ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์ที่จะใช้ในการให้ความหมายโดยการได้แนวคิด จากเบสท์ (Best,1996,p.195) การให้ความหมายโดยการให้ค่าเฉลี่ยเป็นรายข้อดังนี้

2.51 – 3.50	หมายถึง	ระดับมาก
1.51 – 2.50	หมายถึง	ระดับปานกลาง
1.00 – 1.50	หมายถึง	ระดับน้อย

บทที่ 4

ผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ ของเด็กปฐมวัย ห้องสีแดง ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลด่านช้าง โดยใช้กิจกรรมเล่านิทานคณิตศาสตร์ ผู้วิจัยได้ประเมินทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์และประเมินค่าคะแนนจากพฤติกรรม จำนวน 3 สัปดาห์ มีรายประเมิน 5 รายการ ดังนี้

- 1.บอกลักษณะตัวเลข 1-10 ได้
- 2.นับตัวเลข 1-10 ปากเปล่าได้
- 3.บอกค่าตัวเลข 1-10 ได้
- 4.นับภาพแทนตัวเลขได้
- 5.นับจำนวน 1-10 ตามจำนวนสิ่งของได้

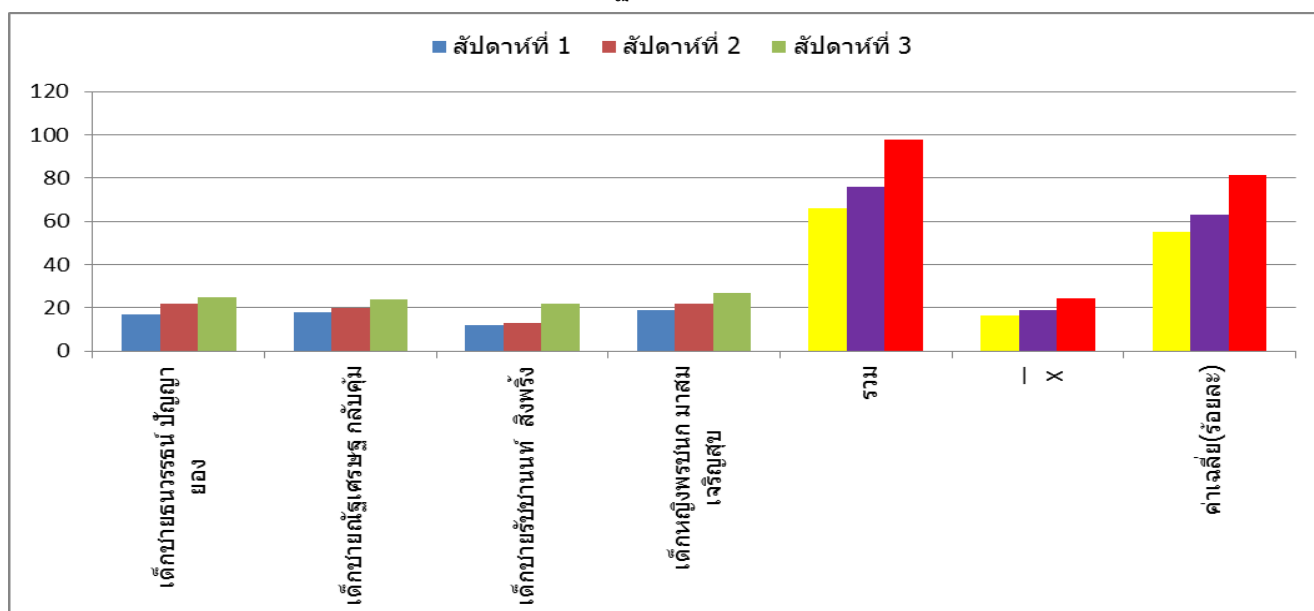
โดยมีคะแนนเต็มรายการละ 3 คะแนน ดังนั้น เด็กจะมีคะแนนสำหรับรายการปฏิบัติก่อนการทดลอง

15คะแนน และคะแนนสำหรับรายการปฏิบัติหลังการทดลอง 15 คะแนน เมื่อเด็กปฏิบัติกิจกรรมในแต่ละสัปดาห์ คะแนนรวมก่อนและหลังเป็นสัปดาห์ละ 30 คะแนน ผู้วิจัยจึงนำคะแนนในแต่ละสัปดาห์ของเด็กทุกคน มาแสดงเป็นคะแนนรวม จำนวน 3 สัปดาห์ ดังนี้

ตาราง 2 แสดงค่าคะแนนจากการประเมินทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ด้านการรู้ค่าจำนวน ใน 3 สัปดาห์

ค่าคะแนนจากประเมินทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ ด้านการรู้ค่าจำนวน ของเด็กปฐมวัย ห้องสีม่วง ใน 3 สัปดาห์					
ที่	ชื่อ-สกุล	คะแนนรวมเต็ม 30 คะแนน			หมายเหตุ
		สัปดาห์ที่ 1	สัปดาห์ที่ 2	สัปดาห์ที่ 3	
1	เด็กชายธนวรรณ ปัญญาอง	17	21	25	
2	เด็กชายณัฐเศรษฐ์ กลั้ม	18	20	24	
3	เด็กชายรัชชานนท์ สิงห์	12	13	22	
4	เด็กหญิงพรชนก มาสมเจริญสุข	19	22	27	
รวม		66	76	98	
—		16.50	19.00	24.50	
X					
ค่าเฉลี่ย(ร้อยละ)		55.00	63.33	81.66	

ตาราง 3 กราฟแสดงค่าคะแนนทักษะคณิตศาสตร์ของปฐมวัย 3 สัปดาห์

จากตารางและกราฟแสดงค่าคะแนนการจัดกิจกรรมเล่นิทานคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัยใน 3 สัปดาห์ เป็นการเก็บคะแนนจากกลุ่มตัวอย่าง 4 คน ที่เป็นเด็กปฐมวัยห้องสีแดง ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลด่านช้าง มี รายการประเมิน 1.เขียนตัวเลข 1-10 ได้ 2.นับตัวเลข 1-10 ปากเปล่าได้ 3.บอกค่าตัวเลข 1-10 ได้ 4.นับภาพ แทนตัวเลขได้ 5.หยิบสิ่งของตามจำนวน 1-10 ได้ เด็กมีคะแนนจากผลการประเมินทักษะทางคณิตศาสตร์รายสัปดาห์ตลอด 3 สัปดาห์ มีค่าร้อยละแสดงความก้าวหน้าจาก 55.00 63.33 และ 81.66 ตามลำดับ

บทที่ 5

สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองที่มุ่งศึกษาทักษะพื้นฐานคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมเล่นิทานคณิตศาสตร์ อันเป็นแนวทางให้ครูและผู้เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาปฐมวัยได้ประโยชน์ ในการพัฒนาทักษะพื้นฐานคณิตศาสตร์ให้แก่เด็กอย่างมีประสิทธิภาพด้วยการจัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับการพัฒนาการของเด็กต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อพัฒนาทักษะพื้นฐานคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัย ห้องสีม่วง ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลด่านช้าง โดยใช้กิจกรรมเล่นิทานคณิตศาสตร์

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้การวิจัยครั้งนี้ เป็นเด็กนักเรียนชาย-หญิง อายุ 2-4 ปี ทั้งหมด 4 ห้องเรียน จำนวน 84 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลด่านช้าง
2. กลุ่มเป้าหมายหรือกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นเด็กนักเรียนชาย-หญิง อายุ 3-4 ปี ห้องสีม่วง ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลด่านช้าง จำนวน 4 คน เป็นนักเรียนชาย 3 คน นักเรียนหญิง 1 คน

วิธีวิจัย

1. ศึกษาและวิเคราะห์ พัฒนาการทางสติปัญญา ของเด็กปฐมวัยในด้านการเรียนรู้และด้านทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ที่ได้เด็กปฐมวัยควรได้รับ
2. ศึกษาและวิเคราะห์หลักสูตรในส่วนที่เกี่ยวข้องกับคุณลักษณะตามวัย ด้านความรู้ทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ เป็นคุณลักษณะตามวัยในพัฒนาการด้านสติปัญญา
3. ศึกษาแนวทางการแก้ไข ส่งเสริมและพัฒนากิจกรรมที่จะนำมาใช้การปรับปรุงประสิทธิภาพการเรียนการสอนและส่งเสริมพัฒนาการด้วยกิจกรรมพัฒนาทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ ที่จะช่วยให้เด็กมีคุณลักษณะตามวัยตามที่หลักสูตรต้องการ
4. ศึกษา วางแผน ออกแบบกิจกรรมและเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
5. นำเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาแล้วนำไปปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษา
6. นำเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาไปทดลองใช้กับเด็กปฐมวัย ห้องสีม่วง ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลด่านช้าง จำนวน 4 คน
7. ดำเนินการวิจัยกับกลุ่มตัวอย่าง
8. เขียนรายงานการวิจัย

ผลการวิจัย

ผลการพัฒนาทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ด้านการรู้ค่าจำนวน เด็กปฐมวัยที่ได้รับการทดลองมีพัฒนาการที่ดีตามจุดประสงค์เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ตลอดทั้ง 3 สัปดาห์ จากค่าระดับร้อยละ 55.00 63.33 และ 81.66

การอภิปรายผล

ผลจากการใช้กิจกรรมการพัฒนาทักษะคณิตศาสตร์ โดยการเล่านิทานคณิตศาสตร์ ปรากฏว่า เด็กปฐมวัยห้องสีม่วง มีทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ด้านการรู้ค่าจำนวน ทั้งนี้เป็นผลมาจากมีกระบวนการพัฒนาและดำเนินงานอย่างเป็นระบบ กล่าวคือ เริ่มตั้งแต่การวิเคราะห์พัฒนาการและคุณลักษณะตามวัย การวิเคราะห์สภาพปัญหา การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง กำหนดแนวทางในการวิจัย กำหนดขอบเขตการดำเนินการ การเตรียมงานโดยการพัฒนาเครื่องมืออย่างเป็นระบบ นำไปทดลองใช้เพื่อหาประสิทธิภาพและมีการวางแผนและเตรียมงานเพื่อนำไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพ

กิจกรรมการพัฒนาทักษะทางคณิตศาสตร์ด้านการรู้ค่าจำนวน ประกอบด้วยกิจกรรม ดังต่อไปนี้

1. กิจกรรมเล่านิทานคณิตศาสตร์ เรื่อง มด 10 ตัว, หมูบ้านของพี่หนอนเสือ และหลานป็นนับเลข
2. ให้เด็กทุกคนได้ตอบคำถามจากนิทาน และมีการใช้แรงเสริม เมื่อเด็กสามารถตอบคำถามได้ครูจะให้รางวัลโดยการป้อนดาวลงบนสมุดสะสมคะแนน
3. เมื่อเด็กสามารถตอบได้และมีการสะสมดาวในแต่ละสัปดาห์ ครูจะมีรางวัลให้ เพื่อสร้างแรงจูงใจการมีส่วนร่วมและสนใจเรียนมากขึ้น
4. จัดกิจกรรมเล่นเกมการศึกษา และทำแบบทดสอบเกี่ยวกับการรู้ค่าจำนวนตัวเลข

การจัดกิจกรรมดังกล่าว ในการจัดการศึกษาให้แก่เด็กนั้นต้องเน้นความสำคัญทั้งความรู้และคุณธรรม การจัดกระบวนการเรียนรู้ต้องบูรณาการด้านต่างๆ เช่น ความรู้เกี่ยวกับตนเอง ทักษะทางคณิตศาสตร์ ทักษะทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาไทย ทักษะในการประกอบอาชีพ และการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข เป็นต้น โดยต้องผสมผสานสาระความรู้เหล่านั้นให้ได้สัดส่วนสมดุลกัน รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่ดีงาม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ไว้ในทุกวิชาและให้สถานศึกษาจัดการประเมินเด็กปฐมวัยโดยพิจารณาพัฒนาการของเด็กปฐมวัย ความประพฤติ การสังเกตพฤติกรรมการเรียน การร่วมกิจกรรม และการสอบ ควบคู่ไปในกระบวนการเรียนการสอนตามความเหมาะสมในแต่ละระดับ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2548:1)

คณิตศาสตร์นับเป็นความสามารถทางสติปัญญาและเป็นทักษะด้านหนึ่งที่ต้องส่งเสริมและพัฒนาทักษะให้กับเด็ก เนื่องจากคณิตศาสตร์เป็นวิชาที่มีความเกี่ยวข้องกับการดำรงชีวิตประจำวันของเรามากมาย เริ่มตั้งแต่เลขที่บ้าน ทะเบียนรถ ปฏิทิน นาฬิกา การติดต่อสื่อสาร สิ่งเหล่านี้ล้วนเกี่ยวข้องกับคณิตศาสตร์ด้วยทั้งสิ้น (นิตยา ประพุดติกิจ, 2537:241) ซึ่งในชีวิตประจำวันของเด็กวัยก่อนประถมศึกษาจะต้องเกี่ยวข้องกับคณิตศาสตร์อยู่ตลอดเวลา นับตั้งแต่ตื่นนอนในตอนเช้า เด็กรู้จักคำว่า “เช้า” ซึ่งเป็นคำบอกช่วงเวลา เมื่อแปรงฟันเด็กจะต้องใช้การสังเกตเพื่อจำแนกให้ได้ว่าแปรงสีฟันอันไหนเป็นของตน ความคิดเกี่ยวกับการเปรียบเทียบจำนวนสิ่งของที่ต้องใช้อยู่เป็นประจำว่าจำนวนสิ่งใดมีมาก กลุ่มใดมีน้อย เป็นต้น การให้เด็กได้รับประสบการณ์ทางคณิตศาสตร์ จะช่วยให้เด็กได้รู้จักใช้เหตุผลเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจ การฝึกให้เด็กคิดใช้เหตุผลในการแก้ปัญหาสิ่งต่างๆ การเล่นสนุกกับตัวเลขและจำนวนรูปต่างๆ จะเป็นพื้นฐานการเรียนคณิตศาสตร์ซึ่งจะขึ้นอยู่กับการจัดกิจกรรมให้แก่เด็ก

ข้อเสนอแนะ

จากการสอนด้านการสอน และประสบการณ์ที่ได้รับจากการดำเนินการส่งเสริมและพัฒนาทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ให้กับเด็กปฐมวัยครั้งนี้สามารถนำมาสรุปเป็นข้อเสนอแนะดังนี้

1. ก่อนนำไปใช้ครูผู้สอนต้องศึกษาหลักสูตร แนวคิดเกี่ยวกับการส่งเสริมพัฒนาการด้านสติปัญญาตลอดจนเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ ให้เข้าใจอย่างชัดเจนเพื่อประยุกต์แนวคิด หลักการ และทฤษฎี มาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด

2. การดำเนินการพัฒนาทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์เป็นเรื่องที่เป็นนามธรรมและยากต่อการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย แต่สามารถนำมาทำให้เป็นรูปธรรม คือในรูปแบบนิทาน เพื่อให้กระตุ้นสนใจและความอยากรู้อยากเรียนมากขึ้น

3. ก่อนการดำเนินการต้องเตรียมสื่อ วัสดุอุปกรณ์ มาเป็นอย่างดี เพราะเด็กมีช่วงความสนใจสั้น ต้องจัดกิจกรรมในการเล่านิทานให้เด็กมีความประทับใจ และสร้างแรงจูงใจได้ดี

4. เลือกวิธีการหรือสื่อที่จะนำมาจัดทำหรือพัฒนาโดยคำนึงถึงความสอดคล้องกับความพร้อมวุฒิภาวะ ความต้องการ ความถนัดและความสนใจของเด็กในแต่ละช่วงอายุ

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

ในการศึกษาการทำการวิจัยครั้งต่อไป ผู้วิจัยเสนอว่าควรทำการจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะของเด็กปฐมวัยในด้านอื่นๆอีก นอกเหนือจากการพัฒนาทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ นอกจากนี้การวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะเด็กปฐมวัยควรดำเนินการกับกลุ่มประชากรหรือกลุ่มตัวอย่างอื่นที่มีพบปัญหาต่อไป

บรรณานุกรม

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ จาก <https://person.mwit.ac.th/01-Statutes/NationalEducation.pdf>

คมขวัญ อ่อนบึงพร้าว. (2550) การพัฒนาทักษะทางคณิตศาสตร์สำหรับเด็กปฐมวัยโดยใช้รูปแบบกิจกรรม

ศิลปะสร้างสรรค์เพื่อการเรียนรู้. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. กรุงเทพฯ

บวร งามศิริอุดม(<http://www.sk-hospital.com>)

อุทุมพร อนุภักดี, (2556). รายงานผลการสร้างหนังสือนิทานประกอบการสอนกิจกรรมเสริมประสบการณ์ ชั้น
อนุบาลปีที่2 . สุราษฎร์ธานี.

พิจิตรา เกษประดิษฐ์. (2553). ทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรม ศิลปะ
สร้างสรรค์ด้วยขนมอบ. ปริญญาโท. (การศึกษาปฐมวัย). กรุงเทพฯ: บัณฑิต วิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนคริน
ทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

พิทยาภรณ์ สิงหทานตพงศ์. (2559). นิทานและวรรณกรรม. คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต. กรุงเทพฯ.

กุลยา ตันติผลาชีวะ. (2551). การจัดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัย. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มิตร
สัมพันธ์กราฟฟิค

เลขาธิการสภาการศึกษา, สำนักงาน. (2550). นโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาเด็กปฐมวัย (0-5 ปี) ระยะยาว
พ.ศ.2550 - 2559. กรุงเทพฯ ฯ : วี.ที.ซี. คอมมิวนิเคชั่น

วรรณิ วัฒนสวัสดิ์. (2552) ทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัยด้วยกิจกรรมเกมการศึกษาตลอดโต.
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. กรุงเทพฯ